

SOUDNÍ ROZHLEDY

Redakční rada

JUDr. František Balák
 Michal Bobek
 JUDr. Milan Bořek
 JUDr. Josef Holejšovský
 Mgr. Michal Králík, Ph. D.
 JUDr. Pavel Molek
 JUDr. František Půry
 JUDr. Jiří Spáčil
 Prof. JUDr. Pavel Šámal
 JUDr. Petr Vojtek

Z obsahu

P. Vojtek

Přehled rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, která nebyla v roce 2007 schválena k publikaci ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek

str. 41

Nejvyšší soud České republiky

Individualizace akcí, jejichž vyloučení ze soupisu konkursní podstaty se žalobce domáhá

str. 50

Vrchní soud v Praze

Prodloužení lhůty pro námítky proti směnečnému platebnímu rozkazu

str. 52

Nejvyšší soud České republiky

Promlčení nároku klienta proti jeho advokátovi na náhradu skutečné škody

str. 55

Nejvyšší soud České republiky

Promlčení nároku klienta proti jeho advokátovi na náhradu ušlého zisku

str. 56

Evropský soud pro lidská práva

Vykonatelnost rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva

str. 70

Spolkový soudní dvůr (SRN)

Odpovědnost provozovatele názorového fóra na internetu

str. 79

nebo na majitele (§ 156 ObchZ) a zda jde o akcie kmenové či jiné, popř. neuvedli číselné označení akcií (viz § 155 odst. 4 ObchZ), jde o situaci, kdy nespécifikoval druh, podobu a formu cenného papíru (akcie). Vzhledem k tomu, na jaké akcie je rozvržen kapitál shora označených společností [u Č. – S. a. s. na 67 837 kusů akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč a 1 kus akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč (viz úplný výpis z obchodního rejstříku), u Z. o. s. s., a. s., na 53 282 kusů akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč, v listinné podobě (viz úplný výpis z obchodního rejstříku) a u S. S. a. s. na 40 109 kusů akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč (viz úplný výpis z obchodního rejstříku), nelze mít pochybnosti o tom, že neuvedení soudy nižších stupňů vytykaných údajů (co do konkretizace akcií) žalobní petit neurčitým (a žalobu neprojednatelnou) nečiní. K tomu srov. např. mutatis mutandis závěry rozhodnutí uveřejněného jako R 72/2004 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, podle nichž v žalobě na určení vlastnického práva k movité věci je třeba věc označit alespoň tak, aby byla odlišena od ostatních věcí v držbě (detenci) žalovaného.

Lze tedy uzavřít, že důvod k odmítnutí žaloby pro neurčitost žalobního petitu dán nebyl a dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) OSŘ byl dovolatelem uplatněn právem. Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání, napadené rozhodnutí odvolacího soudu zrušil. Jelikož důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, dopadají i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil dovolací soud i je a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

14. Prodloužení lhůty pro námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu

§ 204 odst. 2 OSŘ

Doručení směnečného platebního rozkazu žalovanému s již vyznačenou doložkou právní moci způsobuje prodloužení lhůty pro podání námitek na tři měsíce od tohoto doručení.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 3. 2007, sp. zn. 12 Cmo 232/2006

Z odůvodnění: Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 4. 2006 rozhodl, že se zamítá návrh na povolení obnovy řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Sm 711/99.

Žalovaný se žalobou, doručenou soudu dne 20. 8. 2004, domáhal obnovy řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. Sm 711/99. Svůj návrh odůvodnil tím, že:

1) Směnečným platebním rozkazem č. j. Sm 711/99-8 z 29. 5. 2000 bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci 6 000 000 Kč s příslušenstvím, směnečnou odměnou 20 000 Kč a České republice náklady řízení. Směnečný platební rozkaz byl neúspěšně odeslán na adresu trvalého bydliště žalovaného K. 540/34, P. 6, neboť žalovaný se v rozhodné době zdržoval u své přítelkyně od března 2000 do srpna 2001 na adrese B. 223/1790, P. 4. Žalovanému byl směnečný platební rozkaz soudem doručen teprve dne 13. 8. 2004, avšak opatřený doložkou o na-

bytí právní moci dne 14. 10. 2000, tudíž se nejednalo o řádné doručení rozhodnutí. Jakmile žalovaný zjistil, že byly vydány rozsudky v trestních věcech sp. zn. 40T 13/99 z 27. 11. 2001 proti D. K. a sp. zn. 40T 13/01 z 8. 2. 2002 proti P. K., podal neprodleně návrh na obnovu řízení.

2) Žalovaný nebyl ve věci vyslechnut.

3) Pro neplnění podmínek smlouvy o půjčce podal žalovaný výpověď smlouvy před datem splatnosti směnky. Proti vystavení směnky nebyla žalovanému vyplacena dohodnutá částka.

4) Směnka byla ze zákona promlčena dne 7. 3. 1999.

5) *JUDr. D. K.*, která uzavírala s žalovaným smlouvu o půjčce, převzala žalovaným vystavené směnky. *JUDr. K.* byla s manželem vyšetřována Policií ČR ve věci podvodů v oblasti poskytování půjček a byla za tuto činnost pravomocně odsouzena Městským soudem v Praze dne 27. 11. 2001 k trestu odnětí svobody v délce 6 let. Kopie rozsudku byla žalovanému předána dne 13. 8. 2004, tudíž v době vydání směnečného platebního rozkazu nebyly tyto skutečnosti známy.

6) Správkyně konkursní podstaty *JUDr. E. H.* směnku indosovala na žalobce dne 25. 8. 1999. Žalobce byl uveden v omyl, neboť mu nebyly známy všechny okolnosti.

K návrhu žalovaného bylo ve věci sp. zn. Sm 711/99 vydáno opravné usnesení č. j. Sm 711/99-25 z 30. 6. 2005, kterým byl opraven směnečný platební rozkaz. Po obdržení opravného usnesení vznesl žalovaný podáním z 27. 7. 2005 námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu. Tyto námitky byly odmítnuty usnesením č. j. Sm 711/99-40 z 23. 8. 2005 s odůvodněním, že provedenou opravou nebyly změněny povinnosti uložené žalovanému ve směnečném platebním rozkazu. Z toho důvodu nelze analogicky uplatnit ustanovení § 204 odst. 1 druhé věty OSŘ ve znění účinném do 31. 12. 2000 pro běh lhůty pro podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu ve znění opravného usnesení. K odvolání žalovaného bylo usnesení potvrzeno usnesením odvolacího soudu č. j. 5 Cmo 364/2005-51 z 25. 10. 2005.

V odůvodnění usnesení soud prvního stupně uvedl, že s ohledem na přechodná ustanovení zákona č. 30/2000 Sb. byl návrh na obnovu řízení projednán a rozhodnut dle OSŘ ve znění účinném do 31. 12. 2000 (dále jen „OSŘ“).

Odvolacím soudem bylo v usnesení č. j. 5 Cmo 364/2005-51 z 25. 10. 2005 zjištěno, že směnečný platební rozkaz byl žalovanému doručen dne 13. 8. 2004. I pokud by odpovídalo skutečnosti tvrzení žalovaného, že směnečný platební rozkaz mu nebyl řádně doručen, pak by sama tato okolnost vylučovala povolení obnovy řízení, neboť rozhodnutí by dosud nebylo pravomocné a obnovit řízení lze pouze ve věci pravomocně skončené.

Jednotlivé argumenty žalovaného nemohou vést k povolení obnovy. Žalobce předložil soudu směnku obsahující všechny náležitosti, proto byl ve věci vydán směnečný platební rozkaz. Výslech účastníka jako důkazní prostředek může být proveden až v rámci řízení o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu. Tvrzení žalovaného, směřující do vlastního vztahu mezi majitelem směnky a žalovaným, jakož i námitka promlčení směnky, nejsou skutečnostmi, které nemohl žalovaný bez své viny použít v původním řízení, neboť se odehrály v letech 1995 až 1999. Kopie rozsudků, kterými byli *D. K.* a *Ing. P. K.* uznáni vinnými z trestné činnosti, byly žalovanému dle jeho tvrzení předány dne

13. 8. 2004, proto mohl uplatnit tvrzení uvedené výše pod bodem 5) v námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu. Návrh na obnovu řízení byl z uvedených důvodů zamítnut. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení bylo odůvodněno § 142 odst. 1 OSŘ s tím, že úspěšnému žalobci náklady nevznikly.

Žalovaný napadl usnesení odvoláním, ve kterém navrhl rozhodnutí změnit a obnovu řízení povolit. Odvolání odůvodnil tím, že směnečný platební rozkaz byl žalovanému doručen až dne 13. 8. 2004 s již vyznačenou doložkou právní moci ke dni 14. 10. 2000. Soudní úřednice poučila nesprávně žalovaného při předání směnečného platebního rozkazu, že proti tomuto rozhodnutí již nelze podat námitky a že přichází v úvahu jen návrh na obnovu řízení. Okolnost, že směnečný platební rozkaz byl žalovanému doručen dne 13. 8. 2004, dovodil soud prvního stupně až na základě usnesení odvolacího soudu č. j. 5 Cmo 364/2005-51 z 25. 10. 2005. Teprve pak přeškrtnl původní doložku právní moci a nahradil ji doložkou právní moci dne 17. 8. 2004 a k nákladům řízení s datem 31. 8. 2004. V této souvislosti poukázal žalovaný na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 456/97, dle kterého doložce právní moci svědčí presumpce správnosti a účastník soudního řízení není povinen zkoumat, zda takto úředně ověřená skutečnost nastala. Pokud žalovaný respektoval vyznačenou doložku právní moci a nepodal do tří dnů od 13. 8. 2004 námitky, utvrzen v tomto postupu soudní úřednicí, nelze mu tuto skutečnost vyčítat.

Žalovaný poukázal na publikované soudní judikáty, podle kterých je nesprávným úředním postupem vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí, jež dosud pravomocné není, a dále, že uvedené vyznačení má stejné účinky jako nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné. V této souvislosti se měl soud prvního stupně zabývat možností analogického použití § 204 odst. 2 OSŘ a posouzením návrhu žalovaného z 20. 8. 2004 na obnovu řízení jako námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu.

S ohledem na bod 16., hlavu I, část dvanáctou zákona č. 30/2000 Sb. odvolací soud postupoval dle občanského soudního řádu ve znění účinném do dne 31. 12. 2000.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 odst. 1 OSŘ a po provedeném jednání neshledal odvolání důvodným, byť z jiného právního důvodu, než který uvedl soud prvního stupně.

Jak plyne z § 228 odst. 1 OSŘ, obnovou řízení lze napadnout pouze pravomocné rozhodnutí, v daném případě směnečný platební rozkaz, který již nabyl právní moci. Odvolací soud proto nejdříve zkoumal, aniž by se zabýval jednotlivými argumenty žalovaného, jimiž odůvodnil návrh obnovy řízení, zda směnečný platební rozkaz č. j. Sm 711/99-8 z 29. 5. 2000, ve znění opravného usnesení č. j. Sm 711/99-25 z 30. 6. 2005, již nabyl právní moci.

V dané věci je nesporné, že žalovaný převzal směnečný platební rozkaz na Městském soudu v Praze při nahlížení do spisu dne 13. 8. 2004, přičemž na směnečném platebním rozkaze byla soudem vyznačená doložka právní moci, podle které rozhodnutí ve věci samé (uložená povinnost zaplatit směnečný peníz 6 000 000 Kč s 6 % úrokem od 8. 3. 1996 do zaplacení a směnečnou odměnu 20 000 Kč) nabylo právní moci dne 14. 10. 2000 a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (uložená povinnost zaplatit 290 788 Kč) nabylo právní moci dne 26. 10.

2000. Tato doložka byla vyznačena nesprávně, neboť jak bylo dále v řízení o zaplacení směnky zjištěno a z toho též vycházel odvolací soud v usnesení č. j. 5 Cmo 364/2005-51 z 25. 10. 2005, směnečný platební rozkaz nebyl žalovanému doručen v roce 2000, nýbrž až dne 13. 8. 2004. Žalovanému se ze směnečného platebního rozkazu, obdrženího uvedeného dne, nedostalo informace, že má do tří dnů ode dne 13. 8. 2004 podat námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu, nýbrž z doložky právní moci se nesprávně dozvěděl, že se již nemůže námitkami bránit. Okolnost, co sdělila soudní úřednice žalovanému, je vzhledem k vyznačené doložce právní moci zcela irelevantní, neboť informace o možné procesní obraně se musí účastníkovi dostat v písemném vyhotovení rozhodnutí (viz § 157 odst. 1, § 169 odst. 1, § 172 odst. 1 a § 175 odst. 1 OSŘ). Proto i kdyby pracovnice soudu poučila žalovaného zcela správně, že teprve ode dne 13. 8. 2004 mu běží třídní lhůta pro podání námitek, ve kterých musí proti směnečnému platebnímu rozkazu uvést vše, co proti němu namítá, neměnilo by to niče na tom, že ve směnečném platebním rozkaze byla nesprávně vyznačena doložka právní moci.

Z každého soudního rozhodnutí se musí účastníci dozvědět, jaká povinnost se jim v rozhodnutí ukládá a dále se jim musí dostat informace, jakým způsobem a v jaké lhůtě se mohou proti uložené povinnosti bránit. Je zcela nerozhodné, zda se jim této informace dostane formou poučení o opravném prostředku, které není součástí výroku (poučení o odvolání a dovolání), nebo přímo v textu výroku, jak tomu je u platebního rozkazu a směnečného (šekového) platebního rozkazu. V případě rozhodnutí soudu prvního stupně se účastníkům dostane poučení o odvolání (§ 157 odst. 1 a § 169 odst. 1 OSŘ), u rozhodnutí odvolacího soudu jsou účastníci poučeni o možnosti podat dovolání (§ 211 OSŘ, § 157 odst. 1 a § 169 odst. 1 OSŘ ve znění účinném od 1. 1. 2001). V případě platebního rozkazu a směnečného (šekového) platebního rozkazu se účastníkům dostane informace o možnosti podat odpor proti platebnímu rozkazu a námitky proti směnečnému (šekovému) platebnímu rozkazu včetně lhůty, ve které může tato podání učinit (viz § 172 odst. 1 a § 175 odst. 1 OSŘ). Tato povinnost informovat účastníky plyne jak z konkrétních ustanovení OSŘ výše zmíněných, tak i z obecného § 5 OSŘ, podle kterého soudy poskytují účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech.

Občanský soudní řád též řeší procesní situaci, kdy se účastníkům řízení dostane nesprávné informace o možnosti podat odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně, a to v § 204 odst. 2 OSŘ, podle kterého odvolání je podáno včas také tehdy, jestliže bylo podáno po uplynutí patnáctidenní lhůty proto, že se odvolatel řídil nesprávným poučením soudu o odvolání. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o odvolání nebo obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze podat odvolání do tří měsíců od doručení. Současné znění § 204 odst. 2 OSŘ je obsahově totožné, pouze je upřesněno v tom smyslu, že ustanovení dopadá i na absenci poučení o lhůtě k odvolání nebo o soudu, u něhož se podává.

Jak správně uvedl žalovaný, vyznačení doložky právní moci na doručovaném nepravomocném rozhodnutí soudu prvního stupně má stejné účinky jako nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné (viz též roz-

hodnutí R 29/1998). Je tedy zřejmé, že kdyby rozhodnutí, předané žalovanému dne 13. 8. 2004, bylo rozsudkem, běžela by žalovanému podle § 204 odst. 2 druhé věty OSŘ lhůta tří měsíců ode dne 13. 8. 2004 pro podání odvolání.

Rozhodnutí soudu prvního stupně, doručené žalovanému dne 13. 8. 2004, je směnečným platebním rozkazem a v občanském soudním řádu jak ve znění účinném do 31. 12. 2000, tak i v současném znění chybí právní úprava, jak postupovat v případě nesprávné informace ve směnečném platebním rozkaze o možnosti podat námitky. Není sporu o tom, že žalovanému v souladu s § 204 odst. 2 druhé věty OSŘ běžela tříměsíční lhůta ode dne 13. 8. 2004 pro podání odvolání proti výroku o nákladech řízení, nicméně otázkou zůstává, zda lze analogicky tuto lhůtu vztáhnout i na lhůtu pro podání námitek.

Odvolací soud považuje za nepřijatelné spokojit se v právním státě s úvahou, že z důvodu absence právní úpravy (tedy z důvodu „díry v zákoně“) nelze přiznat žalovanému prodloužení lhůty pro podání námitek. Takový výklad práva by nepochybně byl porušením práva žalovaného na spravedlivý proces, zakotveném v čl. 36 odst. 1 LPS, jakož i zásady rovnosti účastníků v soudním řízení, vyjádřené v čl. 37 odst. 3 LPS (na rozdíl od žalovaného byl žalobce správně poučen o opravném prostředku, tedy o možnosti podat odvolání proti rozhodnutí o nákladech řízení). Nepochybně by nebylo možné považovat za záruku zákonnosti takové občanské soudní řízení (§ 3 OSŘ), v jehož rámci by bylo v popsané procesní situaci žalovanému odepřeno prodloužení lhůty pro podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu, byť u řádného opravného prostředku (odvolání) a dokonce i u mimořádného opravného prostředku (odvolání – § 240 odst. 3 OSŘ ve znění účinném od 1. 1. 2001) se s touto možností výslovně počítá. Odvolací soud v této souvislosti též poukazuje na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 Cmo 561/2000 z 22. 2. 2001, které bylo jako R 10/2002 publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 2/2002 s touto právní větou: „V opravném usnesení, týkajícím se výroku o věci samé ve směnečném platebním rozkazu, musí být žalovaný znovu poučen o možnosti podat námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu (§ 175 odst. 1 o. s. ř.) a účastníkům řízení musí být znovu poskytnuto poučení o možnosti podat odvolání proti výroku o nákladech řízení ve směnečném platebním rozkazu (§ 175 odst. 6 o. s. ř.)“. Z tohoto rozhodnutí je zřejmé, že pro směnečný platební rozkaz platí analogicky § 204 odst. 1 druhá věta OSŘ, podle které běží znovu odvolací patnáctidenní lhůta od doručení opravného usnesení (podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2001 od právní moci opravného usnesení). V případě směnečného platebního rozkazu se nejedná o odvolání, jež se podává v patnáctidenní lhůtě, nýbrž o námitky s třídní lhůtou, proto soudní praxe v publikovaném rozhodnutí dovodila, že žalovaný musí být v opravném usnesení poučen o opětovném běhu námitkové (tedy třídní) lhůty.

Dospěla-li soudní praxe k závěru, že s ohledem na absenci právní úpravy je nutno aplikovat analogicky ustanovení § 204 odst. 1 druhé věty OSŘ na opravné usnesení opravující směnečný platební rozkaz, je zcela namístě postupovat analogicky též podle § 204 odst. 2 OSŘ. Odvolací soud proto jak s ohledem na obecné právní závěry sledující účel a smysl úpravy OSŘ a ústavní záruky spravedlivého procesu a „rovnosti zbrání“, tak i na

již v praxi akceptovanou analogickou aplikaci ustanovení § 204 OSŘ na směnečný platební rozkaz dospěl k závěru, že v důsledku chybějící informace (poučení) o běhu třídní lhůty pro podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu ode dne 13. 8. 2004, kdy byl žalovanému doručen směnečný platební rozkaz, běžela žalovanému od uvedeného dne tříměsíční lhůta pro podání námitek. Ustanovení občanského soudního řádu nedávají na výběr žádnou jinou lhůtu, která by mohla běžet od doručení směnečného platebního rozkazu v případě nesprávné či chybějící informace o možnosti podat námitky, proto podle názoru odvolacího soudu je nutno aplikovat ustanovení § 204 odst. 2 druhé věty OSŘ i co do délky lhůty, ve které je možné námitky podat.

Žalovaný podal osobně u soudu prvního stupně dne 20. 8. 2004 návrh na obnovu řízení datovaný dnem 19. 8. 2004, který dále doplnil podáním doručeným soudu dne 30. 9. 2004. Jak je zřejmé z uvedených dat, tato podání byla učiněna v rámci běhu tříměsíční lhůty pro podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu. Podle § 41 odst. 2 OSŘ každý úkon posuzuje soud podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen. Obě výše uvedená podání žalovaného obsahují též skutková a právní tvrzení směřující přímo proti směnečnému platebnímu rozkazu, např. námitka promlčení směnky. Tato tvrzení jsou svým obsahem námitkami proti směnečnému platebnímu rozkazu, včas podanými s ohledem na analogickou aplikaci § 204 odst. 2 druhé věty OSŘ, o kterých ale nebylo soudem prvního stupně rozhodnuto a v rámci žaloby o obnovu řízení ani být rozhodnuto nemohlo.

Proti směnečnému platebnímu rozkazu č. j. Sm 711/99-8 z 29. 5. 2000, ve znění opravného usnesení č. j. Sm 711/99-25 z 30. 6. 2005 podal žalovaný včas námitky, o kterých nebylo dosud rozhodnuto, proto nemohl směnečný platební rozkaz nabýt právní moci. Návrh na obnovu řízení je proto nedůvodný, neboť směřoval proti nepravomocnému rozhodnutí. V této souvislosti odvolací soud zdůrazňuje, že tento závěr není nikterak v rozporu s usnesením odvolacího soudu č. j. 5 Cmo 364/2005-51 z 25. 10. 2005, neboť tímto usnesením bylo potvrzeno odmítnutí námitek odeslaných žalovaným soudu prvního stupně dne 23. 7. 2005, tedy po uplynutí tříměsíční námitkové lhůty běžící ode dne 13. 8. 2004. Opravné usnesení soudu prvního stupně č. j. Sm 711/99-25 z 30. 6. 2005 se nedotýkalo přímo podstaty výroku směnečného platebního rozkazu a nejednalo se o obsahovou změnu výroku z hlediska platební povinnosti uložené žalovanému v uvedeném rozhodnutí, proto toto usnesení nezakládalo novou lhůtu pro podání námitek, běžící od doručení opravného usnesení.

Soud prvního stupně postupoval po právu, když žalobu o obnovu řízení zamítl a správně též rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 142 odst. 1 OSŘ v neprospěch žalovaného. Odvolací soud proto napadené usnesení potvrdil dle § 219 OSŘ jako věcně správné, byť z jiného právního důvodu, než který byl uveden v odůvodnění napadeného usnesení.

Vzhledem k tomu, že nebylo dosud rozhodnuto o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu, podaných v tříměsíční lhůtě běžící ode dne 13. 8. 2004, odvolací soud v bodu II. výroku uložil soudu prvního stupně pokračovat ve věci sp. zn. Sm 711/99 v dalším řízení.